

KMALU BO POMLAD

Za humanejšo podobo našega Bežigrada

Ko gradimo nove soseske, vse premalo razmišljamo in še manj storimo, da bi humano uredili okolje. Površine, ki so dijajo k stanovanjskim ali poslovnim zgradbam, so pogosto zapleveljene, zarasle z nepokošeno travo, da o kakih mizah in klopek sploh ne govorimo. Turoben je pogled na naša okna, napuščje, balkone, prazne in neporasle stene brez zelenja. Ko človek hodi po Ljubljani, opazi le tu pa tam na kakem balkonu ali oknu zelenje, cvetje.

Ko bomo letošnjo pomlad v akciji za čisto in zeleno Ljubljano mesto očistili pod geslom »Vsak naj pometa pred

svojim pragom«, bomo tudi skušali »zazeleniti in humanizirati svoje najožje okolje. Da pa bomo pri tem čim bolj uspešni se moramo na to pripraviti že v zimskem času – ko bo trkala na vrata pomlad, bo prepozno.

Ob razmišljanju o humanizaciji našega bivalnega okolja imamo v mislih predvsem otroke, ostarele in invalide, ki so navezani na svoje najbližje okolje. Naše mesto naj postane humanejše tudi za ostale prebivalce in za »isoče delovnih ljudi, ki prihajajo vanj na delo in v njem prebijejo lep čas svojega življenja. Urejeno, »zeleno« mesto je namenjeno tudi vsem, ki prihajajo v mesto po

opravkih ali kot turisti.

Omejena poraba bencina bo marsikomu krojila vsakodnevno, sobotno, praznično ali nedeljsko rekreacijo zunaj mesta in mnogi bodo prisiljeni ostajati v mestu in se po njem sprehoditi, kot je to bila že nekdanja navada. Uredimo prostore, terase, dvorišča, zelenice za delavce med malico, med odmorom, da bodo posedeli na soncu ali v senci na svežem zraku. Sodeluje naj čim širši krog občanov, da bo vsak po svojih močeh prispeval k humanejši podobi Bežigrada in tako tudi Ljubljane, pa čeprav le s cvetlicami na oknu ali balkonu.

JERNEJ ŠUŠTERŠIČ

Plava laguna kliče po zazelenitvi parkirišča, teras, sten in balkonov. Kar so zazelenitve in zelenja ob Plavi laguni predvideli arhitekti, je premalo in treba ga je za humanejši izgled dopolniti. Morda bi se upravljavci, lastniki in uporabniki dogovorili s komunalnim podjetjem TOZD RAST za dopolnilne ozelenitve?

Foto: JERNEJ ŠUŠTERŠIČ

BESEDA NI KONJ

Kdo bo plačal?

V prejšnji številki Zbora občanov smo objavili odgovor Samoupravne stanovanjske skupnosti Bežigrada na vprašanje, kaj storiti, če je v hiši dolžnik, ki že lep čas ni plačal stanarine in drugih prispevkov. Tokrat so nam na stanovanjski skupnosti povedali še podrobnejša navodila.

Če imetnik stanovanjske pravice ne plačuje redno stanarine, izda Samoupravna stanovanjska skupnost na zahtevo skupnosti stanovalcev odločbo za plačilo dolžnega zneska, s katero zadolži imetnika stanovanjske pravice, da v roku 15 dni plača zaostalo stanarino. Če v tem roku dolg ni poravnal, in zoper odločbo ni ugovora, gre predlog za izvršitev te odločbe na sodišče. Če imetnik stanovanjske pravice 3 mesece zapored ali v zadnjih dveh letih ne plača stanarine, lahko skupnost stanovalcev zahteva pri stanodajalcu, da mu odpove stanovanjsko razmerje. Če mu v roku 30 dni stanovanjskega razmerja ne odpove, je stanodajalec sam dolžan vrniti dolžni znesek.

Komu je namenjena tržnica?

Ob 15.45 so jo skrbno zaklenili / Kje kupovati ob novem delovnem času?

Takšno vprašanje je zastavila naša bralka Vesna Andree. Gre namreč za to, da se večina izmed 17 trgovin v bežigradski tržnici zapre že ob 14. uri, samo tri delajo vsak dan do štirih popoldne in tri do šestih zvečer – te slednje pa so izven prostora, ki je namenjen stojnicam. Ob novem delovnem času se zato zaposlene ženske upravičeno sprašujejo, kje naj kupujejo na poti domov in komu je bežigradska tržnica namenjena.

V torek, 15. februarja, smo jo še pred 16. uro tudi sami obiskali. Ob 15.45 je gospodar tržnice marljivo zaklenil ogrado. Prodajalci, ki so se odpravljali domov, pa so povedali, da je od dvanajste ure do treh ali štirih popoldne obisk pri njih zelo majhen. Kar sam se ponuja odgovor, da je tako prav gotovo zaradi spremenjenega delovnega časa. Zato smo povprašali še podpredsednika izvršnega sveta bežigradske občinske skupščine KOSTO BIZJAKA, kako je z delovnim časom prodajalcev v bežigradski tržnici.

»Težava obratovalnega časa bežigradske tržnice je ta, da Komunalno podjetje Ljubljana, tozdr Živilski trgji samo oddaja prostore prodajalcem in pri oblikovanju delovnega časa

prodajalci pravzaprav ne odloča. Prodajalci, predvsem mesarji in tisti v ribarnicah, pa se zgovarjajo, da že tako ali tako nimajo kaj prodajati. Ko je bil sprejet odlok o poslovnem času v Ljubljani, smo se s prodajalci v bežigradski tržnici dogovorili, da bodo začasno, čez zimo, ko je tudi sadja in zelenjave manj, zapirali svoje trgovine ob 14. in nekateri tudi ob 16. uri. Če prodajalci ali gospodar tržnice ne ravnajo tako, kot smo se dogovorili, lahko ukrepa samo še tržni inšpektor. Ker pa prihaja pomlad, ki prinaša tudi na stojnice nove poljščine, vrtnine in sadje in ker so bili pred kratkim zaprti tudi prehodi za pešce na križišču Titove in Linhartove ceste, so neutemeljeni vsi izgovori, da ni časa in komu prodajati. Potreben bo nov dogovor s prodajalci, in premaknitev delov-

nega časa v pozno popoldne, tako kot to zahteva tudi odlok o poslovnem času,« je dejal Kosta Bizjak.

In kaj določa odlok o poslovnem času? V njem je jasno napisano, da morajo trgovine upoštevati želje potrošnikov in oblikovati svoj poslovni čas v sodelovanju s potrošniškimi sveti. Morda bi lahko prav v primeru bežigradske tržnice ukrepal tudi občinski svet potrošnikov, ki je bil ustanovljen lanko jesen. Poleg tega 13. člen odloka, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, številka 23/1982, določa, da posluje Tržnica Bežigrad vse leto od ponedeljka do petka od 6. do 17. ure, v soboto od 6. do 14. ure. Odlok ponuja možnost prodajalnam, da poslujejo dopoldne neprekinjeno, cel dan ali pa v deljenem delovnem času.

Prav za to slednjo možnost se veliko prodajalcev še vedno ne odloča. Zato ima obiskovalec bežigradske tržnice velikokrat občutek, da se mora sam na vse pretege prilagajati prodajalcem, namesto, da bi bilo obratno. Kopiči se številni izostankov z dela, ko se med dopoldanskimi malicami vijejo po bežigradski tržnici dolge vrste zaposlenih ljudi, ki so »za 10 minut« skočili v podzemlje, da bi kupili to in ono, saj jih doma vsak dan čakajo lačna usta. Vendar to, kot kaže sploh ni važno, samo da je tržnica že ob 15.45 skrbno zaklenjena...

VIDA PETROVIČ

pisma bralcev

NA ČRNUČAH

Semaforji naj varujejo

V »Zboru občanov« ste 8. februarja objavili sliko s praznim križiščem na Črnučah pred šolo in vrtcem s pripombo, da semafor ni potreben.

Kot mati prvošolke sem sama telefonirala na postajo milice na Črnučah s prošnjo in zahtevo, da semafor pred šolo mora biti vključen, ker je varnost otrok v jutranjih urah zelo ogrožena. Otroci hodijo sami čez cesto, ker si starši, ki se vozimo z avtobusom, res ne moremo privoščiti, da bi izstopali iz avtobusa in spremlili otroka čez cesto, potem pa šli na drug avtobus. Nisem pa bila edina, ki je zahtevala delovanje semaforja. Tudi šola na Črnučah je postavila isto zahtevo. Vsi starši – večinomoma se vozimo skupaj – smo bili vsak dan v skrbeh, če so otroci prišli varno čez cesto.

Promet čez Črnuče ni tako majhen, da bi lahko prepuščali življenja naših otrok naključju. Tudi v času pouka morajo otroci večkrat čez cesto, v novo šolo ali obratno in tovarišice jih morajo spremljati in prekiniti pouk, ker se bojijo, da jih ne povozijo avto.

Na prehodu za pešce pred šolo je bila v času, ko je bil semafor izključen, že nesreča. Mislim, da delovanje semaforja ni tako drago in tudi nekaj minut postanka pred semaforjem ni vredno toliko, kot življenje otroka.

Prepričana sem, da je mojega mišljenja tudi vsak, ki pozna naše ceste in našo vozniško etiko.

MILICA SONC
Nadgorica 159a

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Še vedno trdimo, da je semafor pri avtobusnem obračališču na Črnučah odveč, ker tam tudi ni prehoda za pešce. Za šolarje pa bo zares bolj varno, če bo deloval semafor na križišču Titove ceste in Ceste Ceneta Štuparja. Prav pa bi bilo, da bi ga izključili vsaj ponoči, pa ob sobotah in nedeljah in tudi v šolskih počitnicah.

VOZI ME VLAK

Kamničan: da ali ne?

Pisali smo že o predlogu naj Kamničan ustavlja pri Bratovševi ploščadi. Nekateri prebivalci tega konca Bežigrada so zamisel z navdušenjem sprejeli, saj se z vlakom prej pride v mesto kot z zelencem. Nerodno pri tem je le, da vlak ne vozi tako pogosto kot mestni avtobus, in da bi bilo treba od železniške postaje potem spet na zelencia, da bi prišli do cilja.

Povprašali smo nekaj krajanov, če bi se vozili s Kamničanom v središče

mesta. Dijaki in študentje so menili, da bi se peljali z njim, če bi vedeli za vozni red. Tisti, ki delajo v mestu, bi tudi kdaj sedli nanj, še posebno takrat, ko je gneča na zelencih nepopisna, to pa je zjutraj med peto in sedmo uro. Tudi v mesto bi se kdaj peljali z otroki, saj je danes zanje vlak že prava atrakcija.

Kamničan torej vozi, a v soseski pri Ruskem carju ne ustavlja, ker ni urejena postajališča. Kaj o tem menijo na krajevnih skupnostih 7. september in Urške Zatlje? Za zbor občanov sta spregovorila tajnika Davorin Možina in Iztok Majcen.

»Sprva smo bili nad zamisljivo, da bi vlak ustavljal tudi pri nas, zelo navdušeni, čeprav posebne ankete med prebivalstvom nismo opravili. Menili smo, da bi bila gneča na avtobusih 14, 6 in 8 precej manjša, če bi nekateri hodili na vlak – še posebno mladina, ki jim bi smer železniške postaje ustrezala, da jim potem ne bi bilo treba še posebej

presedati. Potem so se stvari zapletle, saj pot, ki vodi od BS-7 do vojaškega skladišča ni prevozna! Če bi tam napravili postajališče, bi morali razrešiti tudi pomen te poti. Menili smo tudi, da sta postaji na Brinju in na Črnučah bolj upravičeni kot na našem koncu. Zakaj? Tam imajo mnogo delovnih organizacij – to pa pomeni, da je ustavljanje vlaka tam bolj potrebno. Iz mesta na Brinje in na Črnuče se marsikdo pelje s Kamničanom, ker ima blizu postaje službo. Tudi na Črnučah in na Brinju vstopa v Kamničana mnogo delavcev, dijakov in študentov. V naših dveh krajevnih skupnosti pa nimamo delovnih organizacij. Zatorej menimo, da za enkrat Kamničan pri nas ne bo ustavljal. Za nameček pa je od Črnuč do nas in od nas do Brinja le nekaj več kot kilometer razdalje; kar je skoraj premalo.

Naša sogovornika sta še posebej poudarila, da razprave o tem ali naj Kamničan ustavlja na tem koncu Bežigrada ali ne še niso zaključene. Če bo križa z bencinom še hujša, če bo Kamničan vozil pogosteje, ne samo ob konicah in ob delavnikih kot sedaj, je seveda možno, da bodo tudi prebivalci okrog Ruskega carja dobili nov prevoz do mesta – vlak.

N. Ž.

Nam pa leti sneg na glavo

V časopisu »Zbor občanov« sem prebral članek »Kaj leti po zraku« in se nemalo začutil, kaj si vse (mladi?) ljudje ne izmislijo. To, kar nameravam sam opisati, pa se mi zdi dosti hujše oz. še bolj neodgovorno, ker gre za ravnanje odraslih in je v tem primeru mladina izvzeta.

V KS Jarše-Tomačevo, točneje v Clevelandski ulici, je bilo v zadnjem letu vseljenih več sedemdesetstopenjskih blokov. Zelo zelo naselje, na pogled, ni kaj reči. Vsi, ki smo se vselili v omenjene bloke, smo bili vsak po svoje zelo srečni, vendar se ta sreča zna kaj hitro – v zimskem času – spremeniti v nesrečo, če se slučajno nasloniš na balkonsko ograjo ali pomoliš glavo skozi okno in se ti plaz zmrznjenega snega vsuje na glavo. Če ostaneš živ je bila to sreča v nesreči.

Količina snega, ki se občasno vsuje tik ob ograji balkona oz. fasade je

razvidna iz fotografije. Da bo vse skupaj bolj jasno: streha nima niti milimetra napuščja. Ni kaj reči, sodobna gradnja pač!

Sprašujem odgovorne, kako so mogli izdati uporabno dovoljenje za omenjene bloke v Clevelandski ulici, ko pa je očitno, da izvajalec GIP Gradis TOZD Celje ni naredil ustrezne toplotne izolacije na podstrešju. Dragocena toplota uhaja in hitro topi sneg na strehi.

Ali se bodo odgovorni zganili takrat, ko bo že prepozno? Sprašujem se tudi kdo bo odgovoren za morebitno nesrečo, da ne rečem celo smrt?

Kaj pa materialna škoda, ki jo bo naredil sneg na fasadi čez nekaj let? Fasada je namreč tu in tam že pričela odpadati. Slutim odgovor: kaj pa hišni sveti in Skupnosti stanovalcev, ali delujejo v tej smeri, da ne pride do nezgode?

Rečem takole: najprej sanirati vzrok in posledice ne bo. Vzrok naj odpravi tisti, ki je kriv. Hišni sveti in Skupnosti stanovalcev bodo tako imeli lažje delo v upravljanju objekta, ki bo varnostno in materialno neoporečen.

ANDRIJA PAJTAK
Clevelandska 43

pisma bralcev

